

O Ratio congrua. Est vox significatiua complexa Et complexu i pposito. Est qñ plures ptes oronis cõiungunt p modos significadi. Quare in orone incongrua pprienõ est cõplexio. Oratiõnũ alia pfecta alia ipfecta. Perfecta est in qua ponit verbũ finiti modi. vt ego amo deũ. Oratiõnũ pfectarũ alia symbasmatice alia asymbasmatice. Symbasmatice oratio est in qua ponit verbũ personale finiti modi. vt ego lego librũ. Et dicit symbasmatice a sin id est con z basis fundamētũ. Quia in ea ponit ntũs qui nō est fundamētũ z suppositũ verbi. Et ibi symbasmatice nō distinguit cõtra parasymbasmatice. Et hec est sentēcia alexandri. Asymbasmatice oratio est. in qua ponit verbũ ipersonale finiti modi vt penitet me nō studuisse. Et dicit ab a id est sine z sin id est cõ z basis fundamētũ qñ oratio sine fundamēto z supposito scz ntio. Oratio imperfecta est in q ponit verbũ personale finiti modi. vt me amare deũ.

O Rdo cõstruibilũ oronis cõgrue est bonus. Quia cõstruibilis ordinant scõm regulas et impedimēta cõstructionis. Et ordo in orone symbasmatice incipit.

A vocatiuo	Cõstrue sit casũ si sit ppone vocatē.
De nominatiuo	Ad hoc rectũ ponis.
Inde verbũ personale	Hinc personale locabis verbũ
Si incipit a verbo	Quod pmo statues si cetera desint.
Inde datiuus	Tercius hinc casus
Inde actũ sine ppositiõe	Et quartus sepe sequit
Inde aduerbiũ	Aut verbo subdes aduerbia
Inde genitiuus	Subde secũdũ casum rectori
Inde actũ cũ ppositiõe	Debet vox ppositiua. Quarto pũgi
Inde ablatũs cũ ppositiõe	Vel sexto quẽ regit ipsa.

Pro impedimētis cõstructionis scõm alexandru.

De infinitiua Infinitiũ psonę siue quibuscũ.
De sequentibz participiũ

Que iunges verbo iunges z participanti.

De ablatiuis positis in designatione consequentię.

Aut ablati preunt rectore soluti. Aut postponunt sed vix interse/
De nominatiua a parte post ris illos.

A

Appellans verbū substantiuūq; vel horū.
Cum retinēs post se rectū quandoq; locabit

De obliquis ⁊ relatiuorū interrogatiuorū nota.

Quis qualis quantus cuius cuīas quorū ⁊ quor

De aduerbijs interrogatiuis

Hanc sua iungendi retinent aduerbia formam

Si incipit a partib⁹ indeclinabilib⁹.

Cum quia dum donec quoniam similesq; preibunt.

De obliquo antecedentis ante verbū

Cumq; relatiuis de iure viam parat horū.

De verbo substantiuo.

Abulotiens verbū substantiuū petis extra

In orōne asymbasmarica ordo incipit

A vocatiuo.

Construe sic casum si sit prepone vocantem

Inde verbū impersonale

Siat asymbasma sine recto clausula plena

De alijs eodem modo vt supra

De supinis

Infinitiuo primū distingue supinū

De gerundijs

Atq; gerundijs primis suprema supini.

De ppositiōe pposita ppositioni

Uox cui⁹ pars apponens prepositiua

De coniunctione

Iungit diuersa coniunctio significata

Regimē est determinate dictiōis casualis cū dictiōne regēte
collatio et proportionē modorū significādi vtriusq; pueni
ens. Regimē est quintuplex. scdm q; quicq; sunt casus regibiles.
Scz nūc gūs dūs accusatiu⁹ ablatiu⁹. Regiminis nūc sunt due
vires. scz ex vi persone. Et ex vi nature gfa quorum subiungunt
exempla.

Ordo iubet. ordo est nūc casus ⁊ regit a verbo iubet apteante
ex vi psonē. Per hanc regulā. Omne verbū psonale finiti modi
regit apteante nominatiuū. versus. Multintransitio rectū suppo
nere verbo. Et ex vi psonē. ⁊. Ex vi psonē rectū regit inicalent.

Vocor alexāder. Alexāder est nri casus ⁊ regit a verbo vocor aptepost ex vi nature. Per hāc regulā. Omne verbū substantiuū vocatiuū vel eoz vim habēs regit aptep^o nri. ⁊. Sepe vocans verbū ⁊c. Et substantiuū. ⁊c. Ex vi nature. ⁊. Redū q sequit verbi nature gubernat. Et interdū talia verba regūt dñm. vt placet huic esse ppo. Interdū actiū. vt vellem me esse bonū grāmaticū.

Homo alexāder scribit. Homo ⁊ alexāder sūt nri casus ⁊ regūt a verbo scribit. apteasī ex vi persone p appositionē. Per hanc regulā Omne verbū psonale finiti modi potest a parte ante regere duos notatiuos sicut magis ⁊ min^o cōmune se habētes ex vi persone per appositionē. versus. Apponēs duplices. ⁊c. Et ibi relatiuum sibi refert verbū personale finiti modi fin. mentē alexandri.

Hos studentes legim^o. Hos studentes sūt nri casus et regūt a verbo legim^o a parte ante. ex vi persone p euocationē p hāc regulam. Verbū psonale finiti modi pme vel secūde persone potest a parte ante regere duos nominatiuos diuersarū psonarū sub cōuenientia vnius in persona cū verbo ex vi persone p euocationē. ⁊c. Ista vocant rectos ad primam.

Magister ⁊ ego canim^o. Magister et ego sunt nri casus ⁊ regunt a verbo canim^o a parte ante ex vi persone p cōceptionē psonarū p hanc regulā. Omne verbū psonale pme vel scōe persone potest a parte ante regere duos nriōs. diuersarū psonarū mediante coniunctione copulatiua ex vi persone p cōceptionē. ⁊c. Personarū sibi dissimiles conceptio iungit.

Johannes ⁊ maria sunt sancti. Johānes ⁊ maria sūt nri casus ⁊ regunt a verbo sunt a parte ante ex vi persone p cōceptionē generū Per hanc regulam. Verbū psonale potest a parte ante regere duos nriuos diuersorū generū mediante cōiunctione sub discōuenientia vni^o cū adiectiuo sequente ex vi persone p cōceptionē generū. ⁊c. Ut psonarū generū cōceptio fiet.

Rector ⁊ studentes legūt. Rector ⁊ studentes sunt nri casus et regūt a verbo legūt a parte ante ex vi persone p cōceptionē numeroz Per hanc regulā. Verbū psonale pluralis numeri potest a parte ante regere duos nriuos diuersorū numeroz ex vi persone p cōceptionem numeroz. versus. Personarū generū.

Studentes scribunt. Iste bene iste male. Iste et iste sunt nri casus. Et quodlibet seorsum regit a verbo scribunt. a parte ante ex vi persone per plemum. Per hanc regulam. Verbum personale habens nrm p supposito pluralis numeri potest a parte ante regere ntios suppositum principale verbi diuidetes ex vi persone p plemum. h. Disiungit regimen. zc.

Rustici bibunt et tu. Tu est nri casus z regit a verbo bibunt a parte ante ex vi persone p seuma. Per hanc regulam. Verbum personale habens nrm p supposito potest a parte ante regere nrm ab extrinseco additum ex vi persone per seuma. versus. At quod pposuit. zc.

Benedicite dñs. Dñs est nri casus z ponit absolute. Per hanc regulam. Dñs ntus nō habes reges expressum ponit absolute. h. Inuenies rectum quicquid regente solutum.

Ecce agnō dei. Agnō est nri casus z regit ab adverbio ecce a parte post ex vi nature verbi substantiui. Per hanc regulam. Aduerbia demonstrandi virtute verbi substantiui possunt a parte post regere nrm ex vi nature verbi substantiui. Quia valet ecce hic est agnō dei. versus. Ecce tibi rectum. zc.

Regiminis gti sunt sex vires. scz ex vi possessionis pure ex vi demonstrationis essencie. Ex vi actus couersi in habitum. Ex vi effectus cause. Ex vi relationis. Ex vi partitionis. Gracia qru ponunt exempla cum suis regulis.

Aia xpi. Xpi est gti casus z regit a noie aia. a parte post ex vi possessionis pure. Per hanc regulam. Dñs dictio significans rem possessam. potest a parte post regere possessorem i gtiō ex vi possessionis pure. Quia gtus potest resolui in nrm. z regens in actum mediante habet scdm pñtiam. vt xps habet aiam. versus. Dicere si vere possis istud mea res est. Cum nihil adiunges. zc.

Scolaris duri ingenij. Duri ingenij est gti casus et regit a nomine scolaris a parte post ex vi demonstrationis essencie. Per hanc regulam. Dictio significans possessorem potest a parte post regere gtiū rei possesse ex vi demonstrationis essencie. Quia gtus potest mutari in actum mediante habet. vt scolaris habet durum ingenium. versus. Pars propriumqz regit gtos atqz regunt. Et tibi atqz regunt incipit regimen ex vi demonstrationis essencie.

Similiter ibi liber prior, liber posterior et idē regimē.

Bibul⁹ cereuisie. cereuisie ē gti casus et regit^r a noīe bibul⁹ ap^r tep⁹ ex vi ad⁹ cōuerſi in habitū. Per hanc regulā. Omne nomē descēdēs a verbo trāsitiuo pōt ap^r tep⁹ regere gtm ex vi ad⁹ cōuerſi in habitū. Quia gtm potest mutari in actm et nomē in verbū a q̄ descēdit vt qui bibit cereuisiā. versus. Uerbū quod transit.

Predicamēta arestotelis. arestotelis ē gti casus et regit^r a noīe p^rdicamēta. ap^r tep⁹ ex vi effect⁹ cause efficiētis. Per hanc regulā. oīa dictio significās effectū pōt ap^r tep⁹ regere causā efficiētē finalem materialē vel formalem in gtiō. vt scola studiū. cultellus ferri. homo humanitatis. &. Artifici regimen zc. cū sequētib⁹ versib⁹.

Pater filij. Filij est gti casus et regit^r a noīe pater. ap^r tep⁹ post ex vi relatiōis. p hanc regulā. Relatiuū loicale potest ap^r tep⁹ post regere gtm correlatiuū ex vi relatiōis. &. Ad^rderelatiuū. zc.

Ditissim⁹ regū. Regū est gti casus et regit^r a suplatiuo ditissim⁹ ap^r tep⁹ post ex vi partitionis. Per hanc regulā. Omnis dictio ipoz^r tans partitionem potest ap^r tep⁹ post regere gtm totalitatis ex vi partitionis. Quia gtm potest mutari in actm mediante inter. vt ditissim⁹ inter reges. similiter vna mulierū. &. Usus cū Partitionis.

Oblit⁹ sum lectiōis. Lectiōis ē gti casus et regit^r a verbo oblit⁹ sum ap^r tep⁹ post ex vi possessionis pure. versus. Ad^rdit oblit⁹. zc.

Interest scolariū studere. scolariū ē gti casus et regit^r a vbo ipsonali interest ap^r tep⁹ ex vi possessionis pure. q̄a pōt sic resolui. Scolares habēt interesse id est p sciēciā studiū. &. Interest et iūda. zc.

Studui colonie. Colonie est gti casus et ponit^r absolute. Per hanc regulā. Oīa gtm localis singularis numeri prime vel scde declinationis cōstructus in orōne in qua nō significatur mot⁹ localis ponit^r absolute. Similiter ibi. vespere autē sabbati. versus. Et rectore caret gtm sepe localis.

Regiminis dī sūt quatuor vires speciales. scz ex vi possessionis Relatiōis. ad⁹ cōuerſi habitū. Et ex vi acq̄sitiōis scz vis generalis dī ē ex vi acq̄sitiōis generalis. Ex vi possessionis est vis generalis gti. p quarū declaratiōe ponunt^r hec exempla

Frigus est mihi. A^rbihi est datiuū casus et regitur a nomine frigus mediante verbo substantiuo. ap^r tep⁹ post ex vi possessionis

Per hanc regulā. *Q*ui dictio significans rē possessam pōt regere
dñm possessoris ex vi possessionis. Quia dñs pōt resolui i nrm et
regēs i actm mediante habet. vt ego habeo frig⁹. x. Possessum.

Similis simili. Simili est dñi casus et regit a noie similis apte
post ex vi relatiōis. Per hanc regulam. Relatiuū loycale potest
apartepost regere danuū correlatiui. versus. Sicq; relatiue. et

Legibilis iuuenib⁹. Iuuenib⁹ est dñi casus et regit a legibilis
apartepost ex vi act⁹ cōuersi i habitū. p hanc regulā. *Q*uine nomē
verbale i bilis aut i dus pōt apartepost regere danuū ex vi act⁹ cō/
uersi in habitū. x. In bilis aut in dus et. Aut capis pro et.

Donibi. Tibi est dñi casus et regit a verbo do. apartepost ex vi
acquisitiōis specialis. Per hanc regulā. *Q*ui dictio significans vti/
litatē vel damnuū regere potest dñm ex vi acquisitionis specialis.
versus. Damnuū significans. et. Aut vtile mihi.

Placet mihi. *A*dhibi est dñi casus et regitur a verbo impersonali
placet. apartepost ex vi possessionis. fm hunc sensum ego habeo
placētiam. versus. Contigit euenit accidit et

Regimē acti sūt due vires. scz ex vi nature infinitiui et ex vi
trāsitiōis. Quia actus apteasi red⁹ regit ex vi nature. Sed
aptep⁹ red⁹ regit ex vi trāsitiōis. p quoz intellectu ponūt exēpla.

*A*d agn⁹ caput. Caput est acti casus et regit a noie magn⁹ ex
vi trāsitiōis p synodochen. Per hanc regulā. *Q*ui dictio signi/
ficans pprietatē partis totū denoiantē potest apartepost regere
actm ex vi trāsitiōis p synodochen. Quia nullū nomē significat
p modū transeuntis in alterū. nisi p synodochen. versus. Sepe
q̄dest partis totū dat et regit illam.

*A*de legere. Ade est acti casus et regit ab infinitiuo legere. apar/
ante ex vi nature infinitiui. Per hanc regulā. *Q*ui infinitiu⁹ ver/
bi psonalis potest aparteante regere actm ex vi nature infinitiui.
Quia talis actus potest resolui in nrm et infinitiu⁹ in verbū finitū
mediante q̄b. vt q̄b ego legā. versus. Infinitiui natura.

Docet scolares. Scolares est acti casus et regit a verbo doceo
apartepost ex vi transitionis. Per hanc regulā. *Q*uine verbum
significans p modū transeuntis in alterū potest regere apartepost
actm recipientē vel receptū. x. sus. Adis data et.

Tedet me clamoris. Ade ē acti casus et regis a verbo impersonali
tedet. aptepost ex vi transitiōis. Sed clamoris est gti casus et re-
gis a verbo impersonali tedet. aptepost ex vi possessionis pure. qd
clamor habet tediū. versus. Penitet tedet miseret. pudet et piget
ista. Accusatiuis iungunt.

Ascendit ad celos. Celos est acti casus et regis a verbo ascen-
dit mediante ppositiōe ad ex vi transitiōis. Per hanc regulā. Qis
ppositiōes actō deseruiētes cū verbo possunt regere acti ex vi
transitiōis. Quia nulla ppositio significat p modū transeuntis in
alterū nisi cū verbo vel participio. versus. Ad de p et similes per
vicos itur ad vrbes.

Ipim^r erfordia vel domū. Erfordia est acti casus similiter do-
mū et ponit absolute. Per hanc regulā. Qis actus localis cōstru-
tus in ofone in qua significat mor^o ad locū ponit absolute. vsus
Sepe regente caret. et.

Regiminis vocatiui fm Alexandrū. Non est aliqua vis. qd
ois vtis ponit absolute qd sibi inest a natura. sicut cecitas
talpe. pro cui^r faciliōri declaratiōe ponit exemplū.

Fili stude. Fili est vtī casus et ponitur absolute ex natura.
Per hanc regulā. Qis vtis constructus cū aduerbio vocandi o-
aut cū impatiuo cuiuscūqz etiā plone semp ponit absolute. vsus
Tu semp quintū debes absoluerē casum. Et nō dicat q ab vlla
parte regat. Nec florista.

Regiminis ablatiui sunt quatuor vires. scz ex vi excessus. Ex
vi effect^o cause. Ex vi demonstratiōis essentie. Ex vi adus
cōuersi in habitū. Quarū talia ponunt exempla.

Longior petro capite. Petro est ablati casus et regis a longior
aptepost ex vi excessus. Similiter capite. Per hanc regulā. Qis
dictio significans excessum potest aptepost regere rem excessam
vel qntitatē excessus in ablatio de re excessa. versus. Tres notat
esse gradus q cōparat inde notabis. De quantitate excessus. Est
ablatūs demonstrās quant^o habet.

Scolares scribūt pennis. Pennis est ablati casus et regis a ver-
bo scribunt. aptepost ex vi effectus cause efficientis. Ad senten-
tiam istius regule. Q in ne verbum significans adum cause effi-

entis potest a parte post regere ablatiuū instrumenti ex vi effectus
cause efficiētis. versus. Remq; notans fieri. rē.

Tacet timore. timore est ablati casus et regit a verbo tacet ex vi
effectus cause materialis. Per hanc regulā. Omne verbum significās
actū alicuius cause potest a parte post regere suū subiectū in ablatō ex
vi effectus cause materialis. Quia subiectū est causa materialis sui
actus. versus. Verbum materiā causam spaciū precipue.

Canit acuta voce. Acuta voce est ablati casus et regit a verbo
canit. a parte post ex vi effectus cause formalis. Per hanc regulā.
Omne verbum significās actū potest a parte post regere ablatiuū
significante modū illius actus ex vi effectus cause formalis. versus.
Nomen eis adiunge.

Papa diuina clemētia. Diuina clemētia est ablati casus et regit
a nomine papa. ex vi effectus cause finalis. Per hanc regulā. Omnis
dictio siue nomē siue verbum significās dignitatē vel potestatē po-
test a parte post regere ablatiuū cause finalis. ex vi effectus cause fi-
nalis. Quia oīa ppter seipsum creauit deus. Proverbiorū. xvi.
versus. Sepe potestatis nomen subiungitur istis.

Homo bonis morib⁹. Bonis morib⁹ est ablati casus et regit a
nomine hō. a parte post ex vi demonstrationis essencie. Per hanc regulā
Hic dictio significās possessorē qd est subiectū vel totum potest
a parte post regere ablatiū significante rem possessam ex vi demon-
strationis essencie. versus. Tōi da partem rē.

Fulget virtutib⁹. Virtutib⁹ est ablati casus et regit a verbo fulget
a parte post ex vi actus cōuersi in habitū. Per hanc regulā. Hic dictio
siue nomē siue verbum significās aliquā pprietatē id est habitū re-
git a parte post ablatiū cōcernente istū habitū ex vi actus cōuersi in
habitū. versus. Abobile vel verbum designans pprietatē.

Refert nra scribere. Nostra est ablati casus et regit a verbo im-
psonali refert a parte post ex vi actus cōuersi in habitū loco gti pmitiui.
Quia refert significat aliquā pprietatē. x⁹. Interest et iuncta rē.

Audior a scholarib⁹. Scholarib⁹ est ablati casus et regit a verbo
audior a parte post mediante prepositiōe a ex vi effectus cause fina-
lis. Per hanc regulā. Hic ppositio ablatio deseruiens mediante
verbo potest regere ablatiū. x. Hos casus de. rē. Iste datur.

Sole oriente vel luna crescete. Sole oriente est ablti casus et ponit absolute. Per hanc regulā. *Q*is abltus positus i designati one cōsequētie, id est i declaratiōe habitudinis cōsequētis ad ante cedens ponit absolute. versus. Sunt ablti plures zc.

Venit roma vel domo. Roma est ablti casus z ponit absolu te similiter domo fm primā istarū triū regularū. Prima oīs abla tiuus localis qd est loci minoris singularis numeri cōstructus in orōne in q significat motus de loco ponit absolute. versus. Atqz nomē loci zc. Secūda oīs abltus localis singularis vel pluralis numeri cōstructus in orōne in q significat motus per locū etiā ponit absolute. vt eūdo roma. in eabis erfordia. x. Atqz means normā. Tercia oīs abltus localis pluralis numeri prime declinatiōis vel singularis numeri tercie declinatiōis cōstructus in orōne in q non significat motus ponit absolute. vt studui athenis. x. Seruat idē verbū zc. Quō autē pnoia noia ppria pticipia verba infinitiui modi partes indeclinabiles digitos possunt regere casus expredi ctis aliquāliter patere potest. Ne tamen iuuenib⁹ aliquid erroris contingat pro maiori declaratiōe hec subiūgunt exempla. Quia etiā ista ex cōsequēti secūdario regūt z casus fm modū significā di nominis vel verbi.

Iohānes fabri. Fabri est gti casus z regit a noie pprio iohā nes aptepost ex vi possēssiōis nois ppriū superaddite. Quia fa ber habet iohannē tanq filiū. x. sus. Per supplemētū.

Iste scolariū. Scolariū est gti casus z regit a pnoie iste apar te post ex vi partitionis pnois supaddite. Quia potest dici iste inter scolares. versus. Sub partitiuis pnoia zc.

Amatū deū vel amandū vl amare. Deū est acti casus z regit a supino amatū. aptepost ex vi trāsitiōis similiter potest fieri cir ca gerundiū z infinitiū. Per hanc regulā. Gerūdia supina z infi nitui verba regūt eundē casum apartepost quē sua verba quib⁹ descēdunt. versus. Accusatiuis data.

Sum amās deū. Deū est acti casus et regit a participio amās apartepost ex vi trāsitiōis. Quia participiū regit eundē casum quē suū verbū a quo immediate descendit. versus. Ihinc tibi mul ti modū. zc.

Scribit similiter mihi. Mihi est dñi casus et regit ab aduerbio similiter. aptepost ex vi possessionis. Quia ego habeo simile. Per hanc regulā. Omne aduerbiū descendens a noīe adiectiuo regit eundē casum cū ipso. x. Possessum debes sociare.

Ele tibi. Tibi est dñi casus et regit ab interiectione ve aptep^o ex vi acquisitionis specialis. Quia ve inportat dñū. x. sus. Obuius atq; viā. q̄lia aut partes non casuales regi nō potentes officia in orōne cōgrue habeāt leuissime dicef hoc modo.

Audio lectionē. Audio est verbū p̄me persone et certū dat in se intelligere ntñ p̄me psone quē nō oportet exprimi nisi ad maiore discretionē faciendā. scz ego. vt vult p̄stianus.

Petre audi lectionē. Audi est secūde psone et certū dat in tel ligere ntñ scōe psone scz tu. q̄lī nō oportet exprimi sed ad maio rem discretionē faciendam.

Magister legit. Legit est terciē psone et habet ntñ exp̄sse positiū p supposito scz magister. vel dat intelligere cōfise ntñ terciē p/ sone vt n̄ngit. pluit. qz intelligit natura vel deus.

Uolo legere. Legere est infinitiui modi et q̄rit venire a verbo finito scz volo. vt finiat ab ipso. Similiter dicit de gerundijs et supinis. Quia gerundiū nō differt ab infinitiui nisi p articulū id ē finale terminationē.

Scribit bene. Bene est aduerbiū et determinat suū verbū eius significationē declarando scz scribit

Magister et scolares. Et est cōiunctio et cōiungit diuersa significata. scz. magister et scolares.

Scribim^{us} in lectorio. In est p̄positio et retorq̄t casuale ad actū verbi cui deseruit. scz abltio lectorio ad verbū scribim^{us}

Iheu mihi dñe. Iheu est interieccio et nō regit sed significat mentis affectū voce incognita. Patet ergo quo singulē p̄tēsonis se habeant ad ofonē regibilē. Quia q̄dam regunt̄ positīue. quedā priuatiue. quedā negatiue. Et tñ de prima passione et extrinseca ofonis cōgrue. scz de regimine.

Constructio est constructibilium vnio ex modis significandi per intellectum causata. Cuius tres sunt diuisiones secūdū descriptionem alexandri. Quarum prima est de quidditate conz

structionis videlicet de speciebus. Ideoque de ea queritur per que. ut
querendo que constructio. Respondetur transitiva simplex. et. ut pate-
bit supra. Et de hac divisione loquitur alexander. ibi. Est post
predicta et. Est igitur prima divisio talis. Constructionum alia
transitiva simplex. Alia transitiva retransitiva. Et alia intransi-
tiva simplex. Alia intransitiva reciproca. preter has. Alia transiti-
va actus. Alia transitiva personarum. Alia intransitiva personarum
patet igitur quod septem sunt species constructionis secundum alexandrum
Et nulla est constructio intransitiva actus. ut vult alexander. et pe-
trus helye super pristinum. Preterea actus est signum diversitatis
Et intransitivum est signum idempnitatis ergo ibi predicabili causatur
appositio in adiecto. Differunt autem species constructionis. quia pri-
me quatuor sunt perfecte seu plene. tres vero sequentes imperfecte.
Cum itaque exemplorum positio maxime sit informativa. idcirco de
singulis ponunt exempla.

Talius orat marcum. Est constructio transitiva simplex. quia
est constructio plena cuius constructibilia significant diversa sine
retransitione scilicet tulius et marcus. Et hoc vult alexander isti con-
structionis tres sunt regule. Prima quicumque verbum personale finiti-
modi cum obliquo diverso recto apartepost vel absolute posito
est transitiva simplex. Quia talis obliquus cum supposito signifi-
cat diversa verbi gratia. De gratia. iohannis obliuiscit lectionis ego
studui. colonie. De gratia. deus dat virginibus aureolam. De actio
petre amas me. scolares vadunt ad chorum. De ablativo. petrus
scribit penna. tractatus legitur a iohanne. Secunda quodcumque
verbum personale infinitivi modi gerundium aut supinum constructum
cum obliquo diverso siue apartepost recto siue absolute posito est
transitiva simplex. Quia talis obliquus cum supposito verbi si-
gnificat diversa verbi gratia. me misereri pauperis. misereri pau-
peris. vado lectum scholaribus. De gratia. me dare scholaribus me
dandum scholaribus. et sic de alijs. Et hec constructio est imperfe-
ctior prime regule. Tercia quodcumque verbum personale con-
struitur cum infinitivo gerundio aut supino est transitiva simplex.
Quia infinitivus gerundium et supinum ponunt loco obliquo. scilicet.
accusativi et ablativi. ut volo legere. quod est lectione vel actum legendi.

vadam⁹ lulum. qđ est ad locū in quo ludem⁹. venio lusu. id est de loco in quo lusi. sedeo legendo.

Tullius orat marcū vt diligat ipm. Est cōstructio transitiva ad⁹. Quia est cōstructio plena cui⁹ cōstructibilia significant diuersa cū retransitiōe scz. tullius et marc⁹ et ipm. Cui⁹ cōstructiōis talis est regula. Quicūqz in aliq⁹ orōne ponunt⁹ due cōstructiōes transitivae simplices mediante qđ vel quarū ad⁹ vltime denotāt trāsire in suppositū prime grā exempli. vt miserior scolariū qđ nō discūt a me. scolares docent rectores. vt pñt ipsis vtor pane vti faciat me. Et species cōstructiōis dicūt vna cōstructio fm alexandrū quibz substantialiter sunt plures sicut forme substantiales elementorū in mixto substantialiter virtualiter.

Bos est leo est intransitiva simplex. Quia est cōstructio plena cui⁹ cōstructibilia significant idē sine reciprocatione et reflectione scz bos et leo. Et hui⁹ cōstructiōis quinque sūt regule. Prima quicūqz verbū psonale substantiuū vel ytm vel eoz vim habēs habet similes casus apante et apost. est intransitiva simplex. Quia isti casus spectāt ad eandē rem et. Ut dicit alexander de regimine nti. verbi grā. ego sum studiosus. tu vocaris petr⁹. studēs vadit cinctus me esse pbum et. Scda regula quicūqz suppositū cōstruit cū apposito est intransitiva simplex. Quia ibi virtualiter verbū substantiuū habet similes casus. vt ego lego qđ est ego sum legēs. me legere qđ est me esse legentē. Ideoqz dicūt modiste qac cusatiuus apanteante rectus est casus transitivus. Tercia regula. quicūqz vtūs cōstruit cū verbo secūde psonae est intransitiva simplex. Quia vtūs cū apposito significat eandē rem vt petre lege. Ideoqz dicit priscianus ntūs et vtūs absoluti sunt id est intransitivae cōstruunt⁹. Quarta regula quicūqz verbū impsonale. regit obliquū apost vel cōstruit cū infinitiuo apost. est intransitiva simplex vt penitet me id est ego sum penitens. lege re tractatū. accidit scribere. Quare dicit priscian⁹ secundo minoris Ceteraqz qđ verba impsonalia dñio copulant⁹ et intransitiva sūt. Quinta regula quicūqz sit appositio euocatio conceptio pmissio et seuma fm alexandrū. scz in ordine ad verbum. est intransitiva simplex. Quia cōstructibilia significant idē in ordine ad verbum

ut aial hō scribit. ego martin? et sic de alijs suo modo etiā potest
addi. Sexta regula quicūq; scz aduerbiū determinat verbū. ut io
hannes scribit bene.

Nos diligimus nos. Est intransitiua reciproca. Quia est cō
structio plena cui? cōstructibilia signit idē cū reciprocatiōe
act? in rem suppositi scz nos. Cuius? talis regula quicūq; verbum
psonale habet obliquū aptepost q; ptinet ad eandē rem cū suppo
sito est intrāsiua reciproca. Quia cōstructibilia signit idē. Et fit in
omni psona i vtroq; numero. ut iohānes vidit se scolares scribūt
sibi. ego rogo te. et sic de ceteris. vtz in doctrinali.

Alb? pedē. est trāsiua act?. Quia est cōstructio impfecta et
inplena cui? cōstructibilia signit diuersa cū transitiōe act? vel
passiōis illatiōe alicui scz albus ad pedē. Cui? speciei sunt quatu
or regule. Prima quicūq; nomē adiectiuū cōstruit cū accusatiuo
vel infinitiui p synodochen. ut magn? caput. abilis legere. Quia
modus significandi verbi denotat trāsire i actū. Scda quādocūq;
pticipiū cōstruit cū obliquo sui verbi vel infinitiui. ut legēs librū
dans tibi. volens legere. lectus a mgo. Quia tūc actus verbi de
notat trāsire vel passio alicui inferre. Tercia qñ ppositio cōstruit
cū actō vel ablatiui. ut a domo. ad patrē. Quarta qñ aduerbiū
et interiectiōes regūt obliquū virtute verbi. ut ecce magistrum.
o virū ineffabilē. ve tibi. heu mihi.

Fili? alpei. est trāsiua psonarū. Quia est cōstructio imp
fecta cui? cōstructibilia signit diuersa sine retransitiōe act? vel
passiōis illatiōe. scz. filius et alpei. cui? tres sunt regule. Prima
nomē vel pnomē regit obliquū pter actm. ut maria iacobi. vna so
rorū. similis mihi. Scda qñ aduerbiū virtute modi significandi
nois regit. ut tūc tps. similiter mihi. Tercia qñ cōiunctio pūgit
cōstructibilia diuersa. siue casus siue verba siue ptes indeclinabi
les. ut filius et maria scribūt et legūt bene.

Alb? homo. est intransitiua psonarū. Quia est cōstructio
impfecta cui? cōstructibilia significāt idem absolute. scz. alb?
et homo. Cui? speciei tres sunt regule. Prima qñ adiectiuū cōstru
itur cum suo substantiui aut demonstratiui cū suo demonstrabili.
ut magnus grāmatic? me? liber. Quia illa constructibilia perti

net ad eandē rem eo q̄ adiectiuū et substantiuū reputant̄ pro vno.
Scda regula qm̄ min⁹ cōmune determinat magis p̄mune vti aīal
dō. valde bene. Tercia qm̄ aduerbiū cōstruīt cū nīlo vel vtiō. vt
ecce m̄gf. qd̄ est ecce hic est m̄gf. o petre. Quia p̄structibilia s̄gn̄t
idē. vt patet inspiciēti. Ideoq; dicit priscia. nūis z vtis absoluti
sunt id est intrāsiue p̄struunt̄. Attamē partes ideclinabiles s̄m
qd̄ cōcurrūt ad species cōstructionis sicut actūs s̄m quid estens.
Quia partes indeclinabiles s̄gn̄t p se aliqd̄ cōfūsum z indeter/
minatū sed ex adiunctione s̄gn̄t determinate z certe quō dicunt̄
cōsignificare. vt dicit michael in ca. de aduerbio. q̄re patet qd̄ in
specieb⁹ cōstructionis est maxima analogia s̄m priscianū.

Secūda diuissio cōstructionis est de quātitate cōstructionis q̄re
de ipsa querit̄ p quāta. vt q̄rendo quāta respōdet̄ p̄fecta vel
ip̄fecta. Et de hac diuissioe determinat alexander hic. Construe
sit casum. Est igit̄ secūda diuissio talis p̄structionū alia p̄fecta alia
imp̄fecta. P̄fecta est q̄ p̄fectū sensū generat in aīo auditoris. vel
in q̄ ponit̄ verbū finitū modi. vt ego amo. penitet me nō s̄tūdiūse
Et ofō in q̄ ponit̄ verbū infinitiui modi reductiue etiā potest dici
p̄fecta. q̄a i ea ponit̄ verbū. vt me legere. P̄fectarū alia symbas.
Alia asymbas. de q̄b⁹ satis est dictū supra circa diuissioē ofonis
cōgrue. Quia eodē modo diuidit̄ subiectū z ei⁹ pp̄ria passio. z li
cet loyca ponant̄ cōstructionē pasymbasimatica. vt refert priscian⁹.
Tamē s̄m alex. nō est ponenda vt opposita p̄tra symbasimatica.
Imp̄fecta est q̄ imp̄fectū sensū generat in aīo auditoris. vel i quā
nō ponit̄ verbū finitū modi. vt liber aresto. z t̄m de secūda.

Tercia diuissio p̄structionis pat̄ de qualitate cōstructionis. q̄re
de ipsa querit̄ per qualis vt querēdo q̄lis respōdet̄ congrua
vel incōgrua. Et de hac diuissioe determinat alex. ibi. Adobilis
z fixi. Est igit̄ tertia diuissio talis. Cōstructionū alia cōgrua alia in
cōgrua. Cōgrua est cōstructio in q̄ cōstructibilia sūt debita vnita
s̄m regulas grammatinales. Incōgrua est in qua cōstructibilia
sunt vnita cōtra regulas grāmaticales tamē ratiōe excusante. vt
turba ruūt. Cōstructionis congrue septē sunt regulē principales
De quibus cum suis impedimētis videbit̄ vicissim. Et tantū de
tercia diuissione.

Prima regula cōgruitatis. q̄ adiectiuū et suū substantiuū vo-
lūt cōuenire ī genere. ī numero z ī casu. vt alb⁹ hō. iohānes
scribēs. Cui⁹ regule tria sūt impedimēta fm alex. Primū qm̄ adie/
ctiuū sumit partitiue. Quia tūc solū cōueniunt ī genere. vt vna
sororū. vltima rerū. x̄sus. Soli⁹ est generis adiectiuū variatq̄.
Scdm̄ qm̄ adiectiuū ponit̄ inter substantiua diuersorū generum ad
eandē rem spectāciā. vt coluber est facta mystica virga. Et mysti-
ca est factus coluber. x̄. Sic adiectiuū reperim⁹ sepe locatū. Ter-
ciū qm̄ adiectiuū cōstruit̄ cum substantiuo nō q̄ ad vocē sed quo ad
rem noīs. vt valadi pars. x̄. Adiectiuo modo poni reperimus.
Eodē modo quorū vltima duo sunt cauēda nobis. fm alex adriū
Secūda regula cōgruitatis qd̄ suppositū z appositū volunt
cōuenire ī numero ī p̄sona z ī rectitudine casuali. vt m̄g
legit. me legere. Unde rectitudo casualis est casus quē appositum
requirit. Quia verbū p̄sonale vult habere nt̄m p̄ supposito. vt ego
amo. x̄. Vult intransitio rectū supponere verbo. Sed verbū per-
sonale infinitiuū vult habere actm̄ pro supposito. vt me legere. x̄.
Infinitiuū natura. Sed verbum impersonale nullū habet suppo-
sitū. x̄sus. Impersonale tamē hinc. Patet igit̄ qd̄ rectitudo casua-
lis est recta z debita proportio suppositi casualis cum appposito ī
suis modis significādi videlicet nt̄i cū verbo p̄sonali finito z actō
cū verbo p̄sonali infinito. Et sic rectitudo casualis non est quod
suppositū debet esse recti z nt̄i casus. Quia si sic verbū p̄sonale ī
infinitiuū nō posset habere suppositū qd̄ est cōtra pristinū z alex.
Sūt autēhui⁹ regule tria impedimēta. Primū qm̄ verbū p̄sonale
ponit̄ inter nt̄os diuersorū numeroz. vt sermones summi p̄ris est
meditatio iusti. x̄. Cū diuersorū. Scdm̄ qm̄ antecedens īmediate
positū ante relatiuū. disconuenit cū verbo ī rectitudine casuali.
vt sermonē quē audistis non est me⁹. x̄sus. Sepe relatiuū prece-
dens. zc. Terciū qm̄ suppositū distributū singularis numeri con-
structū cū verbo pluralis numeri. vt vtrāq̄ formose sunt me iu-
dice venerade. Similiter turba ruunt. x̄. hinc etiā verbū. Et hec
impedimēta nō sunt tenehda nobis. Sed cōtra hanc regulā qm̄q̄
figure regiminis sunt impedimētales. De q̄bus satis patuit supe-
rius de regimine nominatiui.

Tercia regula congruitatis quod relatiuum et suum antecedens
volunt conuenire in genere in numero et aliquando in casu. ut beatus
vir qui timet dominum. beatus est quem elegistis. Cuius regule quatuordecim
sunt impedimenta secundum alex. Primum quod relatiuum ponitur inter duos ca/
sus diuersorum generum ad eandem rem spectantes. ut est pia stirps
yesse quem christum credimus esse. Semine tuum qui est christus. x. Secundum quod relatiuum ge/
nerum casus variorum. Secundum quod relatiuum et suum antecedens accipi/
untur pro natura vniuersali cum habitudine ad certa supposita ut
femina clausit celum qui reserauit. x. Occurreretque tibi. Tercium quod
relatiuum refert antecedens non expressum sed subintellectum. ut speci/
es est quod predicatur. rex est cornuti qui preualet omni ciuitati. x. Extra
tamē sepe queris Quartum quod antecedens discouenit cum verbo suo
in rectitudine casuali. Quia relatiuum et suum antecedens volunt conue/
nire in predictis sub conuenientia ipsorum cum verbis cum quibus construuntur
ut vult petrus helye. ut sermonem quem audistis non est me. x. Se/
pe relatiuo conformari reperit precedens. Quinto quod antecedens
ponitur absolute propter certiorē relationē faciendā. ut petrus apostolus et
paulus doctor gentium ipsi docuerunt nos. virga tua et baculus tuus
prebent solacia. x. Pone ob id solum precedens sepe quod inde. Certa re/
latio fiet. Sextum quod relatiuum refert antecedens gratia primi. ut legis
mea scripta qui sunt grammatici tractatus est ioster qui sequitur alex. x. Se/
pe relatiuum pro parte. Septimum quod ante est nomen adiectiuum vel verbum
ut tu es piger quod absit mihi. tu vis vagari quod perculsit a me. x. Aug.
Ad verbum sepe vel adiectiuum relatum. Octauum quod relatiuum accipit
materialiter et antecedens significatiue vel e converso. Exemplum primi
deus dat virginibus aureolam. quod derivatur ab auro. Exemplum secundi
equivoca est nomen et ibi visum illa. x. Pro sola voce supponit.
Nonum quod relatiuum et antecedens accipiuntur pro diuersis significatis.
ut canis latrat qui in firmamento irradiat. manus sunt crucifixe qui fe/
cerunt nos. x. Sepe relatiuum permutat. Decimum quod relatiuum et suum
antecedens discoueniunt in numero. ut deus plasmavit homines et creauit
eos marem et mulierem. x. Et numerum mutat hominem. Undecimum.
quod relatiuum propter aliquam certitudinem sine antecedente ponitur. ut ipse
fecit nonne sustulisti eum. ipsa petendo mihi. x. Inuenies positum.
sine precedente relatum. Duodecimum quod relatiuum et suum antecedens acci/

piunt pro natura vel cum incerta habitudine ad suppositum. ut cuncta
timet hominem quia ipse perfidet creatis. x. Indefinite precedes siue re-
latum. Tredecimum quoniam relatum et suum antecedens discoueniunt in per-
sona. ut aqua benedic domino quod est supra celos. x. Et personale permutat
proprieta. Quartumdecimum quoniam relatum refert antecedens non quo
ad vocem sed quo ad rem et scatum. ut gessit bona deus est pectoris eorum
x. Non des ad vocem quoniam quod relata sunt ad rem nominis. Inter hec autem impe-
dimenta primum quartum et tredecimum secundum alexandrum sunt cauenda.

Quarta regula congruitatis est. quod demonstratiuum et suum de-
monstrabile volunt conuenire in tribus scilicet in numero genere et
casu sicut adiectiuum et suum substantiuum. ut pater filius meus. Cuius re-
gule tria sunt impedimenta. Primum quoniam demonstratiuum possessiuum gratia
sui primitiuum demonstrat suum demonstrabile sub discoueniencia casus
ut mea defuncte per me defuncte. x. Inuenies iunctum. Secundum quoniam
demonstratiuum est distributum singularis numeri. et demonstrabile
pluralis numeri. ut utraque fornose. x. Sunt ablatiuus plures.
Tercium quoniam demonstratiuum demonstrat naturam et non suppositum. ut
hec herba crescit in orto meo. Elizeus misit te sal aquis. x. Imp-
sonalis. et. Inter que impedimenta ultimo possumus uti.

Quinta regula congruitatis est. quod interrogatiuum et suum responsiuum
volunt conuenire in casu. ut quot accidunt nominis. respondet sex
Quis legit. respondet iohannes. x. Quasiua pares. Cuius regule alex.
non ponit impedimenta. potest tamen unum assignari quoniam scilicet interroga-
tiuum et suum responsiuum non reguntur ab eodem regente ex eadem vi. ut qualitas
nominis in quo est respondet bipartita est. ubi discoueniunt in casu.

Sexta regula congruitatis quicquid est aliqua oratione ponitur duo
nominis substantiua tunc alterum illorum debet poni in genitio. ut liber
aresto quotlibet beati thome. cuius regule alex. non ponit impedimenta.

Septima regula et ultima congruitatis. quicquid est aliqua oratione
ponitur duo verba quorum unum est periphrasticum tunc alterum illorum
debet poni in infinitiuo. ut volo legere. appeto perficere. Cuius qui-
dem regule ab alex. nulla sunt posita impedimenta. Et hec regule
sunt principalissime in congruitate. Quia tamen respiciunt congruita-
tem et non regimen nisi per accidens. Unde quilibet passio habet specia-
les regulas per quas demonstratur in esse subiecto. Quia regule in

grammatica sunt principia. Sed cognitas est specialis passio distincta ab alijs tribus. scilicet regimine constructionis et perfectionis. Ergo etiam habet speciales regulas sicut et alie. propterea hec regule dantur solum de partibus principalibus videlicet de declinabilibus. Ergo sunt principalissime quia prioritas in principio arguit preteritatem seu principalitatem in principijs. Solent tamen multo plures assignari. Sed quia ille omnes concurrunt regimine autem etiam partes indeclinabiles de quibus satis dictum est in de regimini ergo preterit hic sufficiunt. poterit igitur diffinitio divisio et constructio orationis congrue que est subiectio totius grammaticae scientie. Exemplum patet de regimine et constructione que sunt passionum principalissime cum multorum ac plurimorum declaratione exemplari per faciliorem iuuenum introductionem in totam grammaticam regularem. Que sicut omnis alia scientia a parte luminis est descendens. Qui sit benedictus in secula seculorum. Amen.

Septem sunt species constructionis.

Nota Septem sunt regule constructionis.

Septem sunt regule congruitatis.

Primo de quantitate
scilicet septem speciebus constructionis.

Symbasmatice siue plena clausula in qua ponitur verbum finiti modi et pronomen cuius alexander determinat.

Intransitiua personarum. De quibus queritur secundum grammaticos per quanta. Et quanta respondet perfecta vel imperfecta. De quibus queritur secundum grammaticos per qualis. ut qualis respondet congrua vel incongrua.

Perfecta in qua ponitur verbum personale finiti modi et est secundum alexander duplex.

Transitiua simplex.

Transitiua retrasitiua.

Intransitiua simplex.

Intransitiua reciproca. de quibus queritur per quod secundum grammaticos ut quod respondet. Transitiua simplex.

Transitiua actuum.

Transitiua personarum.

Quis ibi. Est post preterita. Secundo de quantitate ibi. Construe sic scilicet septem regulas constructionis cum octo impedimentis perahas regulas quibus cognoscitur esse perfecta vel imperfecta. Tercio de qualitate ibi. Mobilis et fixi. et scilicet de impedimentis contra regulas grammaticales presupponens regulas esse notas. Et ponit

Grammaticalis
que fit fm gram
maticos. Et est
duplex.

Constructio fm
processum alex.
est duplex.

Impfecta i qua
non ponitur ver
bum finiti mo /
di vel pars inde
clinabilis. Et b
est multiplex fm
alexandri.

Localis q fit fm gramaticos. et est q correlatiuū in obliquo de
bet iūgerenō potest pstrui post snū relatiuū. z fit qtuor modis in
obliq. vt pf filij. similis mihi magn' ad puū. maius minore z ha
bet vnū impedimētū. scz qn relatiuū sit intrinseca. vt raro hoies
sūt similes natura. Et hui' facit alex. ibi. Deqz relatiuis regula.

Loc Simplex. vt amo deū. Retrástina
gru- Perfecta Trástina vt iohānes diligit petrū. vt petr' di/
dio Intrástina ligat ipsū. Simplex. vt iohan. currit.
grá Reciproca. vt iohannes scribit sibi.
mati Trástina Actus. Personarū.
calis. Impfecta Intrástina semp dicit psonarū.

Abetra Egregij dñi doctoris polich
Abodo nisi p verbū cōstat pstructio plena. iohannes currit
Rect' cū verbo semp simplā facit intrans. Iohannes currit
Sed psonarū sine tale facit intrans. Albus homo.
Terc' z sext' trās simplā siue scōs. Abisereo tui vtor pane
Quart' dat trās ac si nomē par regit inde. Alb' pedē amās deū.

Non verbo recte trās p̄redit genitū? Ut tunica petri. tunc t̄pis
hāc declinat sex? transacternus dat alba. Dodior petro plenus
Si tales casus aparte regant? inde. Casus ab hoīe ve tibi. Adēs
tua discutiat imp̄ quē reddere possit.

Finiti modi ē q̄
sūt actū cū p̄so-
na ex inclinatio-
ne finita. Et est
triplex.

Personarū ē q̄
sūt actū cū p̄so-
na.

Infinitiui modi
ē q̄ sūt actū cū
p̄sona infinita vel
inde terminata
et diuidit sic ver-
bū p̄sona finiti
modi.

Verbū p̄ri/
modi diuidit in.

Actiue vocis est q̄
sūt eē actiōis vt eue-
nit sc̄at euentus esse
Accidit sc̄at ad? esse
Contigit sūt p̄tin. esse

Impersonale ē q̄
sūt actū sine p̄so-
na. Et est duplex

Duo sūt et Ablatiui sc̄z.

Substantiū ē q̄ sūt actū p̄mo i substantiis rep-
tū. Et sūt tria. s. sū sūo existo. et regūt oēm n̄m
q̄a esse cōuenit oīa et esse est h̄bū substantiū. g.
Etiā ē q̄ sūt vocatōs p̄ modū denotationis
Et sūt q̄nq̄. s. nūcupor. ap. vocor nōior dico
Absolutū q̄ nō eget obliq̄ casu determinatiōe
ad h̄ q̄ cū supposito sit generatiū p̄fecte sūe
Adiectiū ē q̄ ultra actū p̄ri- cyr sto curro.
mū importat actū sc̄dm. Et est duplex.

Transitiū est q̄
eget obliquo casu
determinatiōe ad
hoc q̄ cū supposi-
to sit generatiū
perfecte sūe. Et est
triplex.

Uehementissime transitionis est cuius transi-
tio specificatur per duos accusatiuos vnum re-
cipientem et aliū determinantem. vt doceo id/

Debilis transitionis est
cui? transitio specificat p̄
aliū obliquū ab actio.
vt supplico tibi. Elehe/
mētis trāsitiōis cui? trā-
sitio specificat per vnum
actū determinantē et re-
cipientē. vt amo deum.

hannem grāmaticam.

Inter est refert. Est ca/
p̄rū p̄pertinet.

Contigit. accidit. euenit
placet. libet. licet liquet.
vacat.

Penitet. tedet. miseret.
pudet piget.

Iuuat decet delectat
oportet rē.

Inter est et refert,

Tria sūt

Octo sūt

Et q̄nq̄ gūt et actū

Regūt

Quatuor actū

**Differunt
inter se
verbum.**

Passive vocis est qd stat fieri actioez, vt legif.
id est lectio fit. stat id est statio fit. amatur. id est
amatio fit. Neutropassiuū est qd ē neutro signi
ficatiōe z passiuū voce pteritali. Et sunt quīqz
fm Alexan. scz Audeo soleo gaudeo fio fido q
significāt actū cui sufficit substantia agēs sed fio
solū voce pteritali est neutropassiuū. Passiuo

neutrū est q sub voce passiuā habet pteritū verbi neutralis. Et
sunt tria fm hug. scz diuertoz ti. cōperioz ri. mereoz rui. Neutrū
passiuū. q est neutrū voce z passiuū significatiōe vt exulo. id est
exilium pati. vapulo. id est pcutioz. venio id est vendoz tribus
assibz. Fio qd solū voce pteritali est neutrū passiuū. Nota passi
uum neutrū non est species verborū neutraliū. Sed poti⁹ verbo
rum deponētaliū. Patet qd verbū dicif passiuū neutrū quod sub
voce passiuā nō significat passionē sed actionē vel neutrū. vt oīa
deponētalia pter nascor z orio. Querit qd duplex est neutrū ge
nus. Dicēdū q duplex. scz simplex seu purū. vt illud qd significat
actū cui sufficit substantia agēs. vt sedeo sto curro. Adixitū seu ipu
rū est duplex. scz neutropassiuū z neutrū passiuū vt supra dictū est
Regimen est duplex. Actiuū est relatio regentis ad rectā. Passi
uū est relatio recti ad regēs. Itē tres sunt ptesofonis que regunt
tm. scz verbū aduerbiū ppositio. h. Itāqz regūt verba tm vel pre
positiua. Et qdā simul his aduerbia cōsociandis. Itē due regūt
tm. scz ppiū nomē. pnomē. Tm. pnomē regit ppiū qz nomen.
Si sunt pdicta ppiā virtute retēta. Itē tres regūt z regūt simul.
scz nomē. pnomē picipiū. h. Nomē cōmune vel participās dat
vtrūqz. Itē due nec regūt nec regunt. scz interiectio z cōiunctio.
h. Interiectio cōiungensqz carebit vtroqz. Itē partes indecli
nabiles ipropriē regunt. Quia sunt determinatiōes partiū decli
nabiliū. Quia si regerēt idē essent determinans z determinabile
respectu eiusdē. Quia inqntū regēs est determinabile z inqntum
indeclinabilis est determinans. Sed hoc est incōueniēs sicut in
pueniēs est q idē sit mobile z mouēs. Querit qd est figura. Dicē
oīa qd est viciū ratiōe excusatū. Arguit cōtra viciū excusatū am
plius non est viciū. Sed oīo figuratiua adhuc est viciosa. Ergo

deberet dici excusabile. Dicendum negat positum et ratio est. Quia viciū excusatum non est simpliciter viciū aliter esse prohibet. Sed est viciū excusatum certa ratione in grammatica admissum. Arguit contra semper sunt due rationes excusantes. Ergo debet dici vel rationibus. Dicendum negat consequentia et ratio est. Quia omnes rationes particulares conveniunt in communi ratione et habent idem esse in communi ratione. licet illa ratio generica possit dividi in plures particulares rationes. Etiam definitio debet dari per universalia. sed nomina pluralia non significant universalia. Quia dicit boetius animalia non est genus neque homines species ergo. Item appositio accipitur dupliciter. Uno modo generaliter sub ratione forme que est unio duorum constructibilium adinvicem non curando an reguntur an non. Et hoc modo describitur. Est duorum constructibilium. sicut magis coe se habentium immediata associatio. Et fit per nomina ut coloratus albus. Per pronomen. ut ego ipse. Per adverbia. valde bene. Alio modo ratione forme et finis simul. qui est exprimentis conceptus. et isto modo non fit sine verbo. Et hoc modo alexander de ea loquitur. scilicet. putat respicit regimen quod non fit sine verbo. Et definitio colligitur ex textu.

duorum nominum substantivorum similium casuum eorundem vel diverso
Appositio est ratiō generis ad eandem rem spectatium. Ita quod magis commune precedat minus sequitur immediate associatio etc.

propter pronomen et adiectiva propter constructibilium diversorum casuum quod ad denotandum quod conceptio generum non est neutrum dicitur propter illam magister rothannes

Quia significat diversa respectu propter illam homo animal quod est nugatoria propter excludendum conceptionem que est mediata associatio. etc. Item viciū in appositione accipitur dupliciter. Uno modo generaliter et sic est quod ea ibi ponuntur duo nomina substantiva quorum unum commune habet rationem et nomina adiectiva scilicet terminare alterum Alio modo specialiter et viciū est quod ponuntur duo substantiva quorum quodlibet sufficit adiuvi verbali. Item duplex est ratio excusans viciū appositionis. scilicet ratio quare potest fieri est convenientie constructibilium. Quia idem significat essentialiter. Ratio quare oportet fieri est specialis expressio siue sub brevisiloquio. Quia volens exprimere aliquod in esse magis commune non

fm se. sed fm esse qd habet i min^o nō potest illū cōceptū breui^o ex-
primere qd p appositionē. vt aīal homo est risibile. significat qd risi-
bile insit aīali per se. Scdo nota casus i appositione homo est risibi-
le. significat qd risibile. insit parti primo sunt nū casus z regunt a
verbo aparteante. primus simpliciter. scds figuratiue p appositio-
nē. vt aīal homo currit. Unde pz qd appositio nūq̄ fit p obliquos
Scdo pz qd appositio nunq̄ fit p ntios apartepost rectos. Tercio
qd non oportet qd isti casus regunt ex vi appositionis. Sed ex vi
alicuius dictiois p appositionē. Quia appositio nō nominat vum
regiminis. Sed potius defectū sicut qlibet figura zc
Generalis est persone ad officiū alteri^o contradio et euocatio fit
etiā per obliquos vt me petrū scribere bonū est. Specialis q̄ solū
fit per nominatiuū aparteante. Et est duplex.

**Euocatio
est duplex.**

Explicita qū dictio euocans z euocata expresse
ponunt z diffiniūt sic fm alex. Est duorū substan-
tiū diuersarū psonarū respectu xbi psona euo-
conformati z non psona euocate imediata asso.
Implicita qū psona euocās z euocata non am-
be expresse ponunt zc. Una qū dictio euocans nō

exprimit. vt p̄ n̄. Alia qū dictio euocata nō exprimit. vt nos legi-
m^o. i. nos scolares. Et hoc est verū qū tales of oes cōtrarianē fm
intellectū. Quia formaliter loq̄ndo sunt simpliciter congrue zc.
Itē due sūt ratiōes excusantes viciū euocatiōis scz ratio q̄ potest
fieri est cōueniētia terciē psonē cū prima vel scda qd possūt signi-
ficare eandē rē. Ratio q̄re oportet fieri est expressio specialis snie
sub breuiloq̄o nā si qd cōciperet actū attributū pme vel secūde p-
sone etiā cōuenire terciē psonē imediatū illū cōceptū cōpetenti^o
exprimere nō posset nisi p euoca. vt ego iohānes itelligo. versus.
Excusat viciū zc. Cōceptio psonarū est duplex. scz generalis. Est
plurimū suppositoꝝ respectu alicui^o terciū pluralis numeri. medi-
ata asso. vt petr^o et paul^o currūt. Et sic capiūt petr^o helye. priscia.
Similiter alex. ibi. Cōcipit iter. z est duplex. Directa qū persona
concipiens z cōcepta directe ponunt. i. in ntio. vt iohānes et an-
dreas regnant. De qua ibi. Cōcipit. Indirecta quando persona
cōcipiēs et cōcepta indirecte ponunt. i. i obliquo. vt iohānes cū

andrea. De q̄ ibi. per cū sed nunq̄. Specialis est plurimū suppo-
sitorū diuersarū psonarū respectu verbi pluralis numeri psonae cō-
cipiēti in psona cōformanti et nō psonae cōcepte mediata asso. Et
accipit psona p modo significādi et re significata sibi. Et sic alexā.
loquit de cōceptiōe ibi. Inter psonas. Et ē duplex. scz. explicita et
implicita. Explicita qñ psona cōcipiēs et cōcepta. exp̄sse ponūt. Et
est duplex. scz. directa et indirecta. Directa qñ psona cōcipiēs et cō-
cepta indirecto. i. in ntio ponunt. De q̄ alexander loquit ibi. per/
sonas sibi. Indirecta qñ psona cōcipiēs et psona cōcepta in obliq̄
ponunt. De qua ibi. per cū sed nunq̄. Implicita qñ psona cōci-
piēs et cōcepta nō exp̄sse ponunt. Sed pnoie demonstratiuo in-
telligunt. vt nos legim⁹. i. ego et iohānes. Eliciū i cōceptiōe pso-
narū est qd psona cōcepta discōuenit cū verbo in psona. Itē due
sunt ratiōes excusantes. scz. ratio qua potest fieri est dignitas per
sonae cōcipiētis sup cōcepta. Ratiōe cui⁹ psona cōcipiēs trahit cōce-
ptā ad officiū alienū. Et illa dignitas puenit ex certiori modo de-
mōstrādū. nā pma certi⁹ demōstrat q̄ secūda vel terciā. Ratiō q̄ re-
oportet fieri est exp̄ssio snie sub breuiloq̄o. nā si quis velit exp̄me/
re actū cōuenire duob⁹ suppositis eq̄liter et discrete hoc faciet per
cōceptionē psonarū. Querit vtrū aliq̄ sit cōceptio casuū. Scdm
q̄ nō. cuius ratio est. Quia in omni cōceptiōe est copulatiua asso-
ciatio suppositorū. Sed diuersi casus nō possunt iungi p iunctio-
nem copulatiuā. vt dicit ibi. Iungere cōsimiles. Scda ratio quia
ois cōceptio diuidit per directā et indirectā. Sed nulla potest esse
conceptio casuū indirecta. vt notū est. ergo rē.
Cōceptio genex est duplex. scz. explicita et implicita. Explicita est
quando gen⁹ cōcipiēs et cōcepta exp̄sse ponunt et describit scdm
alexandrū sic est plurimorū suppositorū diuersorū generū respectu
nois adiectiui plis numeri cū genere cōcipiēte cōformāti et nō cū
genere cōcepto mediata associatio.
Implicita est qñ gen⁹ cōcipiēs et cōceptū non exp̄sse in aliqua di-
ctiōe ponūt. Sed implicite intelligunt. Et hoc fit dupliciter.
Directe et indirecte. Directa qñ gen⁹ cōcipiēs et cōceptū indirecto
i. in ntio ponit. vt vir et vxor sunt pulchri.
Indirecta qñ genus cōcipiēs ponit in directo. i. in ntio et conce-

ptū i indirecto. i. obliquo. vt pe. cū katherina sūt pbi. Alio modo p nomē distributiū vterqz est pbus demonstrando andrea et urbanū. i. andreas urbanus sunt pbi. Alio modo p nomē demonstratiū pluralis numeri. vt isti sunt pbi. i. iohānes et katherina.

Eliciū cōceptionis genex est q genus cōceptū disconuenit cū adiectiuo in genere Et sūt due rationes excusantes hoc viciū

Ratio q potest fieri est dignitas generis cōcipiētis sup pceptū rōe cuius dignitatis trahit genus cōceptū ad officiū alienū. et talis dignitas puenit ex pprie. sexus nam pprietas actiua est dignior passiua et neutrali.

Ratio qre potest fieri est expssio snie sub breuiloquo quia breuius et determinatius est dicere iohannes et ka. sūt sociati q isti sūt sociati.

Cōceptio numeroz est duplex

Generalis est plurimū pstructibiliū respectu alicuius terciū. scz adiectiui vel verbi copulatiua associatio. vt mgs et iohānes scribūt. et de tali nō loquit alexa. Specialis est plurimū suppositoz diuersoz numeroz respectu verbi vel adiectiui pluralis numeri cū verbo cōcipiēte cōformati et nō cōcepte mediata asso. vt lapides et lignū sūt duri.

Eliciū cōceptionis numeroz est q numerus cōceptus disconuenit cū verbo vel adiectiuo in numero.

Ratio qua potest fieri est dignitas numeri pluralis supra singularē q numerus pluralis habet se p modū totius et singularis p modū ptis sed totū est dignius parte sicut forma materie.

Due sūt rationes excusantes viciū.

Ratio quare oportet fieri est expssio snie sub breuiloquo et discretionē. quia volens exprimere aliquid cōuenire alicui supposito et pluribz suppositis non potest melius fieri q p cōceptionē numeroz. quia breuius et discretius dicit xpiani et papa sunt vndi q q diceret xpiani sūt vndi et papa est vndus.

Locutiōis qn ptes diuisim sumpte cōgrue vniunt cū dō

Primo qn partes et totū ponunt in ntio. vt studētes scribūt hi bene hi male.

Secūdo qn totū et ptes ponunt in obliquo vt studētiū scribētiū illius manū velox il/

vel adiectio toti⁹ et
6r locutiōis q̄a stat
3 cōem modum lo-
quēdi. q̄a cōit p̄po-
nim⁹ ptes toti de q̄
loq̄t alex. i cap. xij.

**Prolempsis
est duplex.**

Cōstructiōis q̄n ptes
diuisim sūpte non p̄of
sunt congrue vniri cū
verbo et describit̄ fm
alexan. Est p̄ceptio
alicui⁹ toti⁹ realis cū
x̄bo qd̄ postea p par-
tes grāmaticales diui-
dit̄ sub discōueniētia
cū verbo. Et ē duplex

lius tarda et studētū regit̄ ab illius ex vi p-
ficiōis. ergo ibi nō est plēsis cōstructio.
Tercio q̄n totū ponit̄ in recto et ptes in ob-
liquo. vt scola. et studentes illius ingenium
subtile illius obusum q̄ itez est simpliciter
cōgrua sicut hec. scolaris sum cui⁹ librū ha-
bēs. vt dicit̄ primo minoris.

Quarto q̄n totū ponit̄ in obliquo et ptes in recto
vt sonoz ali⁹ vox ali⁹ non vox. quantitat̄ aliud
p̄tinuū aliud discretū. celoz aliud solis aliud line

Explicita q̄n totū et ptes exp̄sse ponit̄
vt studentes scribūt iste bene iste male et
fm alex. fit solū q̄n totū et partes ponit̄
in recto cū verbo q̄a totū debet regi ap-
teante ex vi p̄sone p̄ plēsim. male autē
dicit̄ q̄ plēsis cōstructionis fiat q̄tuor
modis sicut locutiōis

Implicita q̄n totū et partes non exp̄sse
ponunt̄ sed aliq̄ itelligūt. vt alter alteri⁹
onera portate. id est vos portate onera
ille illius alter alteri⁹.

Utiq̄ in plēsi ē q̄ partes discōueniūt cū verbo in numero vel
in p̄sona vel i his simul. Exēplū p̄mi. hoies currūt ille tarde. ille
velociter. Exēplū secūdi. sco. p̄ficiūt tu reminisce. tu retente. Ex
emplū terciū. vos studetis ille grāmaticā ille loy cam. Itē rōes ex
cusantes viciū sunt due. scz. Ratio q̄ potest fieri est ydēptitas par-
tium cū toto. qd̄ nihil aliud est nisi ptes simul sumpte ergo partes
possunt cōstrui cū verbo toti⁹. Ratio quare oportet fieri est speci-
alis exp̄ssio sn̄e sub breuiloq̄o. nam volēs exp̄mere aliud accidēs
cōuenire toti et p̄tib⁹ ei⁹ diuersumode. sed toti p̄ prius et p̄tib⁹ eius
p̄ posterū nō potest hoc meli⁹ facere q̄ p̄ plēsim.

**Seuma ē
duplex**

Locutiōis in q̄ cōstructibilia tam p̄us q̄ posterius
congrue vniūt̄ cū verbo vt martin⁹ legit et grego
Cōstructiōis in qua fm suppositū disconuenit cum
x̄bo et diffi. fm alex. Seuma ē verbi p̄ exp̄ssi possit.

am scdo supposito subintellecta reductio: vt hij pperant et ego?
Vel sic est duorum suppositorum respectu verbi prioris supposito pfor-
manti et non posteriori mediata associatio.

**Et est du-
plex.**

Explicita quoniam prius et posteriori suppositum expresse ponitur. vt tu studes et ille. Implicita quoniam prius suppositum non expresse ponitur sed in verbo subintelligitur. vt studemus et tu.

**Due sunt
rationes ex
cufantes**

Ratio quoniam potest fieri est puenientia posterioris suppositi cum priori in aliqua proprietate per verbum significatum. ergo possunt cum eodem verbo construui. Ratio quare oportet fieri est expressio sine sub discretione et breuilo quio nam volens exprimere aliquam proprietatem conuenire duobus vni per prius et alteri per posteriori hoc non potest melius fieri. quam per seuma. vt ego curro et tu.

**Seuma re-
ducit huius
suppositi
prioris per ali-
quod medium
et tale me-
dium est sume
dum nouem
modis.**

Primo temporis. ioh. studet quoniam tu.
Secundo per aduerbiu negandi. Io. perficit non tu
Tercio similitudinis. sumus roles vt diu
Quarto copandi. vt pe. me. catat quoniam tu.
Quinto copulatiua Io. disputat et tu.
Sexto per coniunctionem disiunctiua ego reitor vel tu.
Septimo causalē nullus studet nisi tu
Octauo aduersatiua vos estis mundi sed non oēs
Nono per dictionem exceptiua. vt oēs stu. preter me.

**Absolutio
est puatio re-
gimis i di-
ctio apta-
nata regi.**

Generalis est quoniam casus ponitur in oratione sine regente non curando an habeat reges subintellectum an non sicutis ponitur absolute sex modis. versus. Absoluunt re
Atque supra et. Inconuertendo. benedicite dic do-
minusque. In celo sedes ei dic sancta maria. Dic duo
vel quatuor liber ouidij manifestat. Specialis quoniam
casus ponitur in oratione sine regente subintellecto et
expresse. Et sicutis solum vno modo ponitur absolute.

scz ppter remouere dubium. vt in conuertendo dominus capti-
uitatem syon Nam si diceretur dominum dubium fuisset an dominus
conuertisset syon vel syon dominum alias committit alioteca quoniam casus
ponitur pro casu.

Dis
ntis
aut

regis

ponit absolute. x. sus. Inuenies rectū. rē.
Improprie ab aduerbio ecce. x. Ecce tibi.
Ex vi nature. x. Sepe vocas. Rectū q se.
Simplr. x. Mult intransitio. Ex vi psone
pprie ex Appōez. x. sus. Apponēs duplices
vi psone. Euocationē. x. Ista vocāt rectos

Personarū Personas sibi

Loceptio gener. versus. vi psone

Figuratiue p numeroz Personas gener.

Prolesim. x. Disiūgit regimē. Scuma. x. At qd pposuit.

Ex vi possessiōis pure. x. Dicē si xepos.

Ex vi demon. essen. x. Atqz regit. rē.

A noie ex posse. x. Efficientis Artifici regimen rē.

Homē signis poss. ex vi finalis x. Quotqz sit. rē.

Et hec duplr aut cause Formalis Illud quod regit

Ex vi poss. Materialis. Materialia signis

ipare rē Ex vi ac. p. l. h. Verbu qd trāsit.

qntuplr Ex vi relatiōis. Adderelatiuū.

Ex vi piciōis. Lū partiuus.

Dis aptepost
gtis aut Personalib? Ex vi poss. x. Addit oblit?

A verbis Impsona. Ex vi poss. x. Inter r est

Absolute ponit. i. caret rectore. x. Et rectore caret.

Dis dtis
regit apte Ex vi poss. x. Possessum qbes

A noie r Ex vi relatiōis Sicqz relatiue.

p ex vi acq. h qdruplr Ex vi ac. p. l. h. In bilis aut i dus.

generalls. x. Ex vi acq. sitionis Damnu signis

Isti regimē Unū dtm ex vi acq. sitionis spālis. x.

rē triplr. actiuo. Damnu signis. Quia ibi etiam loq. de re/

personali r re gimine verborū. duas dtos ex vi

gente hoc vel ab acquisitionis versus. Verbo sepe.

A verbo r hoc Unū tm dtm cū actō. x. Ibis preceptiua

dupliciter Passiuo ex vi acq. s. x. Sepe resolues.

Impsonali aptep? ex vi poss. x. Contigit

euenit. A parte indeclina. versus. Obvi

us atqz viam. Sepe qd est partis.

Locutionis qñ to-
tū capis pro parte
vel ecōtra sub dis-
cōformitate signi-
ficatiuorū z forma
Et est duplex.

Sinodochē locutiōis sine pprietate fm ysi-
derū. est qñ totū ponit p pte vel econuerso
vt affer fontē. ptē fōtis. anīm? mulieris est
mibi nupt? .i. tota mulier. **Sinodochē locu-**
tiōis cū pprietate qñ adiectiuū ptis totū de
nominās regit abltm ptis sub pportioem o-
dorū significandi. vt albus dentib?.

Cōstructiōis qñ adiectiuū partis eā denominans re-
git ptē in actō sub pportioe alienorū modorū significā-
Sinodo di qñ nullū nomē p modū significandi ppriū regit
chen est actm sed bene p modū significandi alienū. scz p modū
duplex. significandi transeūtis in alterū q sine figuris puenit
verbis transitiuis. Sed p synodochē cōuenit no-
minib? adiectiuis et verbis neutralib? cui modus significandi i actō
correspondet mod? vt quē. Et dicif cōstructiōis quia peccat ptra
modū significandi q facit pstructionē. Unde patet q actūs regif
ex vi transitiōis p synodochē z nō ex vi synodoches. Cui? ratio
est quia oīs casus regif ex virtute modi significandi regentis cui
nūc in dictiōe recta correspondet modus significandi. vt notū est
ergo. Actus modi significandi. scz. transeūtis in alterū attribuit
adiectiuo p synodochē fm quē modū significandi regit actm p
eandē figuram. Unde malē dicūt illi qui dicunt tales actōs regi
ex vi synodoches. quia ignorant causam regiminis videlicet mo-
dus significandi. Et cognoscit hoc regimen sic quando actō pponi-
tur hec ppositio fm. vt mirabilis caput. i. secundū caput. Et secū-
dum grecistā sunt tria que regunt actm p synodochē. Unde x?
Adiectiua regunt passiuā neutraq? verba. Actm p synodochē.
sibi notū. Alba pedē dolet ille caput. sed frangit hic crus. Et sub
verbis cōprehendē picipia vt redimita capillos. id est ornata
fm capillos.

Ratio q potest fieri est cōueniētia noīs adiectiui vel
Uctiū syñō verbi nō transitiui cū verbo transitiuo. qñ oīa signi-
doches est fificant p modū adiacentis eo q sunt adiectiua quare
q adiecti- possūt habere eosdē modos significandi i regimine.
uū vel xbu **Ratio** qre oportet fieri est expōsio sentēcie sub breui/

loquuto et discretio breuius ei dicitur magnus caput quod ipse habet magnus caput. Similiter discretum est dicere quod quia ipse habet magnus caput non potest significare an sit caput aue aut leonis sed quod dicitur magnus caput sensus est quod caput sui corporis sit magnus.

A parte ante Ab infinitiui verbi personalis. x. Infinitiui natura ex vi nature infinitiui. Et hoc dupliciter vel age rudio verbi personalis. x. huncque gerundiu ex vi transitiouis per synodochem. x. Sepe quod est partis vehementissime transitiouis potestate regere duos actus ex vi transitiouis. x. Multotiens verbum. Vehementis transitiouis potestate regere unum actum et hoc vel absolute. x. Actus data. vel cum genitio. Accu debilis transitiouis potente regere (sanctusque. unum actum genitio compositum. x. Verbo composito. absolute potente regere actum genitio transumptiouis. x. Verbaque recte.

Dis **Impsonali** **passiue vo** **Infinitiuorum regentium unum actum**
actus **Et hoc du-** **cis gerun** **x. Que sine personis vehemē-**
aut **pūciter.** **dio aut su** **tissime. tñ acti generis. x. sus.**
passiue vo **pino ver-** **Postulo posco passiui gene-**
cis gerun **borū per.** **ris. x. hunc dant passiuum.**
dio aut su **Deponētaliū defectiuorum aut**
pino ver- **irregulariū. x. his obliuif.**
borū per.

Actiue vocis **Ut regūt actum tñ. versus. his iungas inuag**
Et hoc dupli **Ut regūt actum ex vi transitiouis cum genitio ex vi**
passiue vo **possessi. x. Penitet et teder recte.**

A partibus inde **Interiectiōib⁹ ex vi trāsī. x. sus. Quod sibi. ppo**
clinabilib⁹ et hoc **sitiōib⁹ ex vi trāsī. x. sus. Adde p et similes recte.**
dupliciter. **modi viuēdi. x. Sepe regēte caret vite. Ab-**
passiue vo **solute ponit et hoc dupliciter aut ē actus. x. sus**
cis gerun **Localis** **Sepe regente loci.**

A nobis vta copatiuis ex vi excessus. x. Tres notat esse gra.
Primo ex vi excessus. x. Est ablatiuis demonstratis.

Regitur **scō hoc qdru** **personalib⁹ et** **Efficientis. x. Remque notans fieri.**
scō hoc qdru **Materialis. x. Verbum materiam**

ap̄tepost p̄l̄r ex vi esse Formalis. v. Nomen eis adiuuge.
et nunq̄ dus cause. Finalis. v. Sepe p̄t̄is nomen. r̄c̄.
ap̄teante Tercio ex vi demonstratiōis essentie.

v. Toti da partem. Quarto ex vi act̄ cōuersi. in habitū. versus.
Abobile vel verbū. r̄c̄.

Q̄is ablt̄s aut a verbis ip̄sonalib̄ ap̄tepost. v. Inter est z iur̄
da Aut a q̄libet verbo indifferēter. versus. l̄hos casus de p̄e. r̄c̄.

Aut a p̄positionib̄ mediante verbo ex vi effect̄ cause efficiētis z
hec vel cū verbis passiuis. v. Iste d̄at ablt̄s p̄sequēcial̄. versus.

Sunt ablt̄s p̄t̄es. Aut absolute ponit̄ oīs ablt̄s localis i d̄ro/
ne positus in qua significat̄ motus localis de loco. v. Atq̄ loci

nomē. Aut significat̄ motus localis ad locū. v. sus. Atq̄ means.
Aut nullus significat̄ mor̄ localis. v. Seruant idem.

Querit̄ cui p̄p̄ius casus sit ablt̄s. Dicēdū q̄ verbor̄ passiuor̄
q̄a p̄p̄issime ab illis ip̄s regit̄. Cōtra arguit̄ p̄p̄iū est q̄d inest

oī z soli sed ablt̄s casus nō regit̄ solū a verbis passiuis sed etiā
a noībus. vt sum fortior ioh̄ne ergo ablt̄s nō est p̄p̄ius casus

verbor̄ passiuor̄. R̄ndē ad maiore verū est capiēdo p̄p̄ium
quarto modo nō autē p̄p̄iū sc̄do modo.

Ratio quare solū ablt̄s ponit̄ in designatiōe cōsequētie. z nō alī
obliq̄. Quia ablt̄s positi in designatiōe cōsequētie habēt se vt en

tecedēs. antecedens aut̄ habet se vt terminus a q̄ ad terminū ad
quē ablt̄s p̄t̄est casus. v. a q̄ ergo designatio cōsequētie ponit̄

h̄s p̄ ablt̄m q̄ p̄ alios obliquos. Querit̄ etiā vtrū vtrū regat̄. et
quare alexander nihil d̄git de regimine eius vel absolutiōe. Dicē

dū ad p̄mū q̄ vtrū a nulla p̄te regit̄ q̄d p̄bat̄ p̄mo auctoritate.
floriste dicentis. Excipias q̄ntū tu quēlibet esse solutū. Et nō d̄r

catur q̄ ab vlla parte regat̄. Sc̄do auctoritate ioh̄anis ianuenſis.
in catholico. qui dicit vtrū a nulla regit̄. sed bene cōstrui cum ad

uerbio vocādi o. Tercio auctoritate greciste dicentis. Tu semper
quintū debes absolue casum. Quarto p̄batur ratiōe omne re

gimē causat̄ ex p̄positione modorū significādi quorū sunt quīq̄.
Sed nulla illaz est inter vtrū z aliā p̄tem oīnis ergo nō regitur

Unde ad regimē verū siue formale requirit̄ p̄portio modorū signi
ficandi d̄ictiōis regentis z recte. Verbi gr̄a.

In dictioe	ipsum est alteri	quis	Job. currit
regente dz	ipsu est alterius	Qui in di cui?	Fili petri.
esse mod ^o vt	ipm est alteri	ctoe corru cui	Do tibi.
	ipm est ad alterz	det mod ^o quem	Amo deum
	ipm est ab altero.	a quo	Amor a te

Arguit cōtra ppositiōes. interiectiōes regūt casum z ergo etiam aduerbiū vocandi o regit vtm. Dicēdū q nō est simile quia alie ptes indeclinabiles picipāt modosignificandi ptiū declinabiliū fm quos modosignificandi ptes indeclinabiles regūt eundem casum quem ptes ideclinabiles. Sed aduerbiū o nec alia aliqua pars habet in se aliqūē modūsignificandi nec p se nec p picipaci onē fm quē possit regere vtm. ergo zc. Ad scōm dicit q alexāder nihil dicit de eius absolutiōe quia qd parū est p nihilo reputat Etia ois ars z virtus circa difficilimū est. Sed multū facilius est absolutio vocatiui.

De ordine obliquoꝝ regimē.

Stis	Hoim substātiuoꝝ qā ppriūsi/
utis ē ppi ^o	me regitur a noib ^o substātiuis
actūs casus	Hoim adiectiuoꝝ qā pprie et
ablatiuus	sine medio regitur ab ipsis
	Uerboꝝ actiuoꝝ qā ppriūsi/
	me ab illis regit.
	Passiuoꝝ quia ab illis pprie regit.

Sicut noim sub
stantiuoꝝ pcedit
adiectiuū nomē
pcedit verbū et
verbū actiuū pce
dit passiuū
ergo zc.

quis etiam diuersi diuersimode pos-
sident. quidam plus alij minus. ut et
am nider in suo fornicario recitat.
non mirum si maleficio seu ad instatiam
malefice demon deo pmittente ho-
minem subtiliter modo quo ibi
declarat quid vix per substantias sit
intelligendum inhabitet. Quibus autem re-
medijs liberari possint quod vix per ex-
orcismos ecclesie et in hoc vera co-
fessio vel etiam confessio. ubi per mor-
tali quis est obsessus. patuit ex ibi
deductis et ex illi sacerdotis ho-
bemi liberatoe. sed quod ultra hec duo
remedia etiam tria alia valeant suffra-
gari videlicet eucharistie sacra co-
munio. sanctorum locorum applicatio
vel bonorum oratio. et excommunicatio-
nis absolutio perati doctoris discor-
su quem etiam deducere expedit cum om-
nes necessarios tractatus copiam
habet. Nam de ipsa sacra comunio-
ne Cassianus colla. abba. prima lo-
quitur in hec verba. comunio sacrosan-
cta nequie spiritibus tradita et se-
natoribus nostris nunquam meminimus
interdicta. quoniam etiam si possibile
esset eis quotidie impartiri etiam etiam
debere amebat que ad purgatione
ac tutelam corporis animeque puenire
credenda est. et que ab homine perce-
pra est qui in membris eius insidet spi-
ritu seu in ipsis latitare conat. quod
dam exurens fugat incendio. Hoc
modo curatum abbatem andronicum
nup asperimus insultabit offensa.
cum etiam a celesti medicina videret se
gregatum. tanto enim durius et frequen-
tius attentabit affligere quanto cum a
spirituali remedio senserit longius ab-
dicatum. hec cassianus. Et iterum de eis-
dem ibidem dicit. Duo hec credimus im-
mobilitate oportet primo quod sine dei

missu nullus ab eis spiritibus oino-
tentat. Secundo quod dea que nobis a
deo inferunt siue tristitia ad presens
siue leta videantur velut a piissimo
patre. clementissimoque medico per no-
stris utilitatibus irrogatur. Et idcirco
eos velut pedagogos traditos
humiliari ut descenderet ab hoc mun-
do vel purgatos ad vitam aliam transfe-
rant. vel penali vigore plectantur qui
in apostolorum traditi sunt in presentem
sathane in interitum carnis ut spiritus
salui fiant in die domini nostri iesu christi
Sed hic oritur dubitatio. cum apostolus
dicat. probet seipsum homo. et sic de
pane illo edat. quomodo possunt ob-
sessi non habentes usum rationis com-
municare. Respondit sanctus Theodosius. de
hoc in. liij. parte. q. lxx. sic distigue-
dum de omnibus amebus. Alij in-
quit dicitur non habere usum rationis
dupliciter. Uno modo quod habet de-
bile usum rationis. sicut dicitur non vi-
des qui male videt. Et qui tales pos-
sunt aliquam deuotionem concipere hu-
ius sacramenti non est eis hoc sacra-
mentum denegandum. Alio modo dicunt alij non
habere usum rationis. quod sic a nativita-
te permanserunt et sic talibus non est hoc
sacramentum adhibendum. quod in eis nullo modo
precessit huius sacramenti deuotio. aut
non semper caruerunt usu rationis. et tunc
si prius quam erant sue mentis copotes
apparuit in eis huius sacramenti de-
uotio de eis in articulo mortis hec
sacramentum exhiberi nisi forte timeat pe-
tulum vomitus vel expulsiōis. Ubi
legit in concilio carthaginensi. et ha-
bet. xxvj. q. vi. Is qui in infirmitate
priam petit. si casu domini ad eum inui-
tatus sacerdos venit oppressus infir-
mitate innotuit vel in frenesim inco-
uersus fuerit dant testimonium quod eum

GRAMMATICÆ

*... de la joue
... d.l.c.*

C 1140

Inches 1 2 3 4 5 6 7 8
Centimetres 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19

Farbkarte #13
B.I.G.
Blue Cyan Green Yellow Red Magenta White 3/Color Black

